

Vlaams
Parlement

vergadering **C149 – LAN9**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 13 maart 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de terugvordering van Europese landbouwsubsidies - 1095 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Verklaring van Dublin en het verwerpen van de vaste hectarepremie - 1051 (2012-2013)	5
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de dreiging van Rusland met een invoerverbod op poot- en consumptieaardappelen om fytosanitaire redenen - 1116 (2012-2013)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het illegaal couperen van trekpaarden - 773 (2012-2013)	10

■

Waarnemend voorzitter: mevrouw Els Robeyns

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de terugvordering van Europese landbouwsubsidies - 1095 (2012-2013)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, het Europese gemeenschappelijk landbouwbeleid is via steunmaatregelen een belangrijke factor in onze agrarische economie. Elk jaar wordt landbouwsteun uitgekeerd, maar geregeld wordt ook onterecht toegekende landbouwsteun teruggevorderd. Dat is dan omdat blijkt dat niet voldaan werd aan de voorwaarden voor die steun.

Vorig jaar werd 54,3 miljoen euro aan landbouwsubsidies teruggevorderd van de lidstaten. Dit jaar gaat het om 414 miljoen euro, terug te vorderen van 22 lidstaten. België moet 2,477 miljoen euro terugstorten, dus duidelijk minder dan in 2012, toen er nog 2,7 miljoen euro moest worden teruggestort.

Op 29 februari 2012 beantwoordde u in deze commissie mijn vraag om uitleg over de mogelijkheid om terugstortingen te vermijden. Minister-president, volgens u toonde het relatief lage aandeel van België in het totaal van de terugstortingen aan dat ons land toch een van de betere leerlingen is van de klas als het gaat om het naleven van de Europese richtlijnen.

Collega's, dit is ongetwijfeld nog steeds zo, en we doen zelfs nog beter: in een groter totaalbedrag aan terugstortingen is het absolute cijfer van de Belgische terugstortingen zelfs nog verlaagd. Minister-president, we mogen onze boeren én onze landbouwadministratie dus feliciteren.

Uiteraard is het de bedoeling om verder te gaan op de goede weg, zoals Denemarken en Nederland dat zeer duidelijk gedaan hebben. Vorig jaar moest België veel minder terugstorten dan Nederland en Denemarken. Die beide landen hebben ondertussen nog een stap vooruitgezet: aan Nederland wordt nog 689.000 euro teruggevraagd, en aan Denemarken nog slechts 19.000 euro.

Minister-president, hoe groot is het Vlaamse aandeel in de aan België gevraagde terugstortingen van Europese landbouwsteun? Is de vermindering van het bedrag dat België moet terugstorten te verklaren door een verbetering in Wallonië? Gaat Vlaanderen verder de goede weg op, of is er in beide gewesten een verbetering?

Zijn de gevraagde terugbetalingen te wijten aan een verkeerde interpretatie van de Europese richtlijnen door onze landbouwers of onze administratie? Zo ja, hoe wilt u dat remediëren?

Zijn de normen waaraan men moet voldoen om recht te hebben op landbouwsteun door Europa te vaag of te onduidelijk geformuleerd?

De Belgische terugstortingen hebben te maken met goede landbouw- en milieucondities, die vorig jaar blijkbaar geen problemen opleverden. Op welke manier wilt u werken aan een nog correctere interpretatie en invulling van de normen voor Europese landbouwsteun aan Vlaanderen? Wat kunnen we doen om beter te voldoen aan de goede landbouw- en milieucondities?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, twee jaar geleden heb ik u ongeveer dezelfde vraag gesteld. We konden toen al constateren dat de administratie en de landbouwers inderdaad hun best hebben gedaan om positief te reageren op de soms moeilijke eisen van

Europa. Wanneer moet er worden teruggestort? Hoe zit het met de terugvordering bij de landbouwers zelf?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik herhaal voor alle duidelijkheid nog even dat zowel de uitbetaling van de middelen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid als de controle ervan gebeurt door de lidstaten. De Europese autoriteiten voeren permanent audits uit om te controleren of de lidstaten de Europese regels met betrekking tot het landbouwbeleid correct uitvoeren of voldoende hebben gecontroleerd. Wanneer een Europese auditprocedure is afgerond, kan dit leiden tot terugvordering. Dit gebeurt in het kader van de zogenaamde procedure van de goedkeuring van de rekeningen. Een auditprocedure neemt meestal jaren in beslag. De terugbetalingen gaan in het overzicht van de Europese Commissie dan ook meestal over vaststellingen van enkele jaren terug.

Het door België terug te storten bedrag van 2,477 miljoen euro is volledig voor rekening van Wallonië. De Vlaamse overheid dient geen terugbetalingen te doen. Dat is – hout vasthouden – al meerdere jaren het geval. Onze belangrijke informatica-investeringen in het gemeenschappelijk beheers- en controlesysteem zitten daar zeker voor iets tussen. Ook het nauwgezette werk van onze ambtenaren, die terecht felicitaties hebben gekregen van enkele parlementsleden hier, heeft de voorbije jaren al voor ettelijke miljoenen aan boetes, die de meeste andere landen wel hebben gekregen, kunnen vermijden.

U hebt het overzicht gezien. Het gaat over serieuze bedragen. Duitsland moet 3,7 miljoen euro betalen en Spanje 40 miljoen euro. Frankrijk moet ook ettelijke miljoenen terugbetalen, Italië ook. Heel wat landen, ook waar men het niet direct zouden verwachten, moeten aanzienlijke terugbetalingen doen. Zelfs onze Nederlandse collega's moeten terugbetalen, weliswaar een kleiner bedrag, namelijk 689.000 euro. Dat onderstreept dat ook landen die het zeer goed menen, het slachtoffer kunnen worden. Laten we hopen dat we aan Vlaamse zijde deze reeks van niet-terugbetalingen kunnen voortzetten, omdat het niet is uitgesloten dat Vlaanderen in de toekomst ook met terugbetalingen zou kunnen worden geconfronteerd. Ik wil daar nu al een klein aandachtspunt van maken.

Momenteel zijn er twee geschilpunten hangende met de auditdiensten van de Europese Commissie. Met betrekking tot de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit heeft België – het gaat over Vlaanderen – een brief ontvangen van het Directoraat Landbouw van de Europese Commissie, waarin sprake is van een boete voor het Agentschap voor Landbouw en Visserij van 2,1 miljoen euro en voor het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) van 1,8 miljoen euro.

Op de bilaterale besprekingen heeft de Europese Commissie geen rekening gehouden met het verweerschrift en de standpunten van Vlaanderen. Deze zaak berust op een verschil in interpretatie van de regelgeving met betrekking tot de erkenning van telersverenigingen. De Europese Commissie heeft met de Nederlandse autoriteiten een gelijkaardig meningsverschil. Aangezien dit een principiële aangelegenheid is, overwegen we om hierover een geding aan te spannen bij het Europees Hof van Justitie.

Tevens is er een discussie met de Europese Commissie over de toepassing van de randvoorwaarden in Vlaanderen. Voor dit dossier wordt nog een bemiddelingsprocedure opgestart met de Europese Commissie. Het is een illustratie van het feit dat we in dit dossier mogelijks het onderspit moeten delven. We zijn ervan overtuigd dat dat niet het geval is, maar ik geef toch mee dat dit een dispuut is dat wordt uitgeklaard.

Omdat er geen terugbetalingen zijn of dat die enkel betrekking hebben op het Waalse Gewest, is deze vraag zonder voorwerp – godzijdank, zou ik zeggen. Ik zal het niet hebben over Wallonië, ik laat het over aan mijn collega uit Wallonië om daarover tekst en uitleg te geven.

Zijn de normen waaraan men moet voldoen om recht te hebben op landbouwsteun door Europa te vaag of onduidelijk? Veel discussies zijn terug te brengen tot verschillen in interpretatie tussen de auditdiensten van de Europese Commissie en de lidstaten over de toepassing van de vaak zeer ingewikkelde en soms te vage Europese regelgeving die voor verschillende interpretaties vatbaar is.

Met het oog op een betere afstemming tussen de lidstaten en de Europese Commissie heeft de Europese Commissie al verschillende expertgroepen georganiseerd. Samen met de resultaten van audits in andere lidstaten hebben die al geleid tot bijstellingen van de Europese regelgeving en van de toepassingen in de verschillende lidstaten. Wel merken we dat, terwijl de diensten van de Commissie zelf ook in belangrijke mate rekening houden met de geest van de wet, dit een veel moeilijker gesprek is met de auditdiensten, die zich vaak beperken tot de letter van de wet.

Mijnheer De Meyer, in uw vierde vraag zegt u dat de Belgische terugstortingen te maken hebben met goede landbouw- en milieucondities. Onze landbouwadministratie volgt op Europees niveau alle evoluties met betrekking tot de toepassing van de regelgeving van zeer nabij op en stuurt haar eigen controle- en opvolgingssysteem voortdurend bij en doet indien nodig voorstellen voor een bijsturing van de Vlaamse wetgeving.

Mijnheer Callens, we hebben geen terugvorderingen. We hoeven ons daarover dus niet uitermate druk te maken of er energie in te stoppen. We doen alles om dat de komende jaren zo te houden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, mijn felicitaties mochten eigenlijk nog ruimer zijn dan hoe ik ze heb geformuleerd. Laat ons alleen hopen dat in de dossiers die u aanhaalde, de Vlaamse interpretatie het haalt.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, ik ben tevreden dat de Vlaamse landbouwers geen centen zullen moeten terugbetalen, en dat de Vlaamse Regering in dit dossier positief staat ten opzichte van Europa.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

– *De heer Jos De Meyer, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Verklaring van Dublin en het verwerpen van de vaste hectarepremie - 1051 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, u weet dat alle Vlaamse volksvertegenwoordigers en hoofdzakelijk de leden van deze commissie zich proberen te buigen over het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), en zich positief of negatief instellen op wat daar allemaal over gezegd en geschreven wordt.

Ik stel deze vraag om uitleg naar aanleiding van een artikel dat ik las in Boer&Tuinder. Daarin stond dat elf landbouworganisaties uit zeven lidstaten, waaronder de Belgische Boerenbond, naar aanleiding van de hervorming van het GLB een Verklaring van Dublin hebben geschreven waarin ze aandringen op voldoende flexibiliteit bij de herverdeling van de rechtstreekse inkomenssteun. Ze verzetten zich tegen het voornemen van de Europese

Commissie om de inkomensondersteuning in de landbouw tegen 2020 te laten evolueren naar een vaste hectarepremie of zogenaamde flat rate. In Boer&Tuinder van 22 februari wordt erop gewezen dat een rekenmodel van de Boerenbond leert dat melkvee, vleesvee en akkerbouw gemiddeld een kwart tot een derde zouden verliezen. Voor individuele bedrijven kan dat verlies oplopen tot 70 procent. Dat is dus heel veel.

De elf landbouworganisaties roepen in de Verklaring van Dublin de ministers van Landbouw op voldoende flexibiliteit in te bouwen in de herverdeling van de rechtstreekse inkomenssteun. De evolutie weg van de historische referentie moet minimaal kunnen worden gehouden en over meer tijd worden gespreid. De overgang gaat volgens hen nu te snel en dreigt recente investeringsbeslissingen onrendabel te maken. Dat kan de leefbaarheid van bedrijven in het gedrang brengen. Aan het einde van de rit mag een vaste hectarepremie niet het resultaat zijn, aldus de elf.

Minister-president, onderschrijft u de bepalingen van de Verklaring van Dublin? Acht u die bepalingen praktisch en politiek haalbaar? Welk gevolg zult u geven aan de Verklaring van Dublin in uw standpuntbepaling tijdens de Europese Landbouwrapport? Hebt u daarover overlegd met de Boerenbond? Zult u daarover contact opnemen met Europees president Van Rompuy, opdat ook hij inspanningen kan doen voor noodzakelijke bijstellingen ten gunste van onze Vlaamse land- en tuinbouwers?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, heel die opvolging is sowieso belangrijk. De komende dagen en weken zullen er cruciale stappen kunnen worden gezet. De vergoedingen en de premies zijn mijns inziens inderdaad een belangrijk element. De premies die we vandaag kennen, hebben een historische achtergrond. We voelen steeds meer dat er wordt gezocht naar een uitvlakken ervan. Die premies zijn er echter niet zomaar. Er is een reden voor. We moeten erover waken dat bepaalde verschuivingen niet de ondergang betekenen voor bepaalde sectoren, omdat er in het verleden bepaalde voorwaarden zijn opgelegd. Dat moet dus nauwgezet worden gevolgd, zeker ook wat de Vlaamse situatie en bepaalde sectoren betreft, en hopelijk kan dat worden bijgestuurd.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, vandaag is een belangrijke dag wat dit betreft. In het Europees Parlement zijn er nu besprekingen gaande. Als mijn informatie klopt, zou er rond 12 uur worden gestemd over de diverse amendementen. Ook dat volgen we dus van zeer nabij. Mijnheer Callens, dat sluit enigszins aan bij uw laatste vraag. We zullen zien wat er uiteindelijk uit het Europees Parlement zal komen, en dan bekijken we welke bijkomende acties er alsnog moeten komen.

De Verklaring van Dublin is een verklaring die elf landbouworganisaties uit zeven lidstaten gezamenlijk hebben opgesteld, over de ongewenste gevolgen van de vaste hectarepremie die de Europese Commissie vanaf 2019 heeft voorgesteld. Ik wil nog even verduidelijken wat er in die verklaring staat. Volgens de organisaties leidt een vaste hectarepremie of flat rate tot een aanzienlijke herverdeling van de Europese inkomenssteun binnen de lidstaat en heeft ze nefaste gevolgen voor het inkomen van landbouwers die actief zijn in sectoren die tot op vandaag het sterkst zijn ondersteund. Bovendien zal een vaste hectarepremie door landeigenaars volledig in de grond- en handelsprijzen worden verrekend.

Ik onderschrijf de bepalingen in de Verklaring van Dublin in die mate dat ik meen dat een flat rate voor het onderdeel van de basisbetaling de nuancering en de flexibiliteit mist om de diverse beschikbare middelen in te zetten waar die het meest nodig zijn. Een flat rate voor de basisbetaling komt de facto neer op een non-beleid op het vlak van inkomensondersteuning. Anderzijds is de ambitie om de grootte van de vergroeningspremie te laten verschillen tussen bedrijven op basis van een historische referentie moeilijker te verdedigen, omdat iedere landbouwer op vergelijkbare wijze zal moeten voldoen aan de vergroeningsverplichtingen. In

het algemeen ben ik van oordeel dat, ongeacht het einddoel, elke overgang geleidelijk moet gebeuren, om de bedrijven de kans te geven zich aan de nieuwe situatie aan te passen.

Mijnheer Peeters, dat is ook zo met betrekking tot de visserij: het einddoel is niet het grote voorwerp van debat, wel hoe men daartoe komt, met een pragmatische aanpak en innovatie op het terrein. Het is verrassend, en ik hoop dat iedereen hier dat heeft gezien, hoe heel de problematiek van de aanlandingsverplichting en het teruggooiverbod een aantal chef-koks, de North Sea Chefs, ertoe heeft aangezet een initiatief te nemen dat wij ook enigszins ondersteunen. Ze willen die onbekende vissoorten die ze ook bovenhaalden en tot nu toe teruggooiden, steeds meer ingang doen vinden bij de consument, en dat op een heel aangename wijze, namelijk door heel smakelijke gerechten. Die onbekende vissoorten zijn trouwens ook goedkoper dan tong en zo.

U ziet, er zijn zeer verrassende initiatieven, er zijn opportuniteiten. Op die manier kunnen we onze doelstellingen sneller bereiken. Mijnheer Peeters, u bent er al van doordrongen. Laat ons van elke uitdaging een opportuniteit maken en geloven in onze mensen, ze zijn daartoe bereid. De vissers van de verschillende schepen stonden daar, om te zeggen dat het moeilijk is, maar dat ze het initiatief steunen. Hartverwarmend vind ik dat. Ook die gerechten zijn zeer lekker, hoewel ik er maar één heb kunnen proeven, omdat ik dan dringend weer naar Brussel moest, wat spijtig is.

Mijnheer Callens, u vraagt of ik de bepalingen van de Verklaring van Dublin praktisch en politiek haalbaar acht. België, en Vlaanderen in het bijzonder, heeft er bij de onderhandelingen over het nieuwe GLB samen met andere lidstaten bij de Europese Commissie op aangedrongen om lidstaten toe te laten om de waarde van hun basisbetaalrechten te laten convergeren zonder evenwel te eindigen op een flat rate in 2019. Verschillende lidstaten hebben methoden aangereikt om een gedeeltelijke convergentie te realiseren, zoals het ophogen van de rechten die een waarde hebben die lager is dan 90 procent van het regionale gemiddelde of het convergeren van de waarden van de rechten binnen een tunnel rondom het regionale gemiddelde. Dat zijn zeer interessante en creatieve voorstellen.

Mijn ambitie – als ik die hier op tafel mag leggen, u hebt ernaar gevraagd – om een gedeeltelijke convergentie te verkrijgen voor de basisbetaalrechten, als afwijking van de flat rate, lijkt mij zowel praktisch als politiek haalbaar. Maar wacht even de volgende uren af, deze middag weten we wat het Europees Parlement daarover zegt.

Welk gevolg zal ik geven aan de Verklaring van Dublin? Ik denk dat het duidelijk is dat ik de gedeeltelijke convergentie van de basisbetaalrechten prioritair zal blijven bepleiten.

Mijnheer Callens, wij hebben constant overleg met de Boerenbond en niet enkel met hen, maar ook met het Algemeen Boerensyndicaat (ABS) en het Bioforum. Op 8 maart 2013, vorige vrijdag dus, is er al zo'n overleg geweest.

In verband met uw laatste vraag heb ik al gezegd dat er rond 12 uur een stemming plaatsvindt in het Europees Parlement. Maandag en dinsdag is er Europese Landbouwrapport. Dat zijn we volop aan het voorbereiden, ook omdat Sabine Laruelle daar woordvoerster is. Er is tot vandaag, zijnde bijna 12 uur, grote eensgezindheid in die richting.

De heer Karlos Callens: Dank u, minister-president, voor het duidelijke antwoord. De landbouwers zullen tevreden zijn op het moment dat de beslissing effectief is genomen en ze gerust kunnen zijn dat de flexibiliteit wordt ingebouwd voor het toekennen van die subsidies.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de dreiging van Rusland met een invoerverbod op poot- en consumptieaardappelen om fyto-sanitaire redenen - 1116 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, enkele weken geleden hebben we het probleem van Rusland al besproken. We hebben toen al een antwoord gekregen op bepaalde vragen, maar intussen is er blijkbaar nog iets veranderd in verband met de consumptieaardappelen. Het verschil tussen consumptieaardappelen en pootaardappelen is voor Vlaanderen van groot belang.

Minister-president, zoals u weet, zijn de Russen grote aardappeleters en proberen ze te evolueren naar een zelfvoorzienend regime. Rusland is op zijn hoede voor het importeren van ziekten en plagen via Europese loten aardappelen. Al moeten we 'op zijn hoede voor' tussen haakjes zetten. Voor de Russische autoriteiten is dat een ideale aanleiding om weinig geloof te hechten aan de garanties die de aardappelproducerende lidstaten van de Europese Unie bieden en te dreigen met een boycot van de invoer van poot- en consumptieaardappelen uit Europa.

Een nakende sluiting van de grenzen voor poot- en consumptieaardappelen uit de EU kan verstrekken gevolgen hebben voor de Europese aardappelsector. België exporteert geen pootaardappelen naar Rusland, maar is zeer kwetsbaar voor de uitvoer van consumptieaardappelen. In samenwerking met het Voedselagentschap heeft Belgapom immers een aantal Belgische exporteurs klaargestoomd voor aardappelexport naar Rusland. Zij deden daarvoor belangrijke investeringen. De export van aardappelen kan bovendien een grote deuk krijgen, waardoor een negatief effect voelbaar kan zijn op de vrije aardappelmarkt. Als de export naar Rusland wegvalt, kan de aardappelprijs enorm dalen.

Minister-president, welke zijn de precieze fyto-sanitaire problemen die de Russen inroepen om te dreigen met een importverbod voor aardappelen? Kunnen deze argumenten wetenschappelijk probleemloos worden weerlegd? Wat is de stand van zaken met betrekking tot het nakende importverbod van consumptieaardappelen vanuit de EU naar Rusland? Welk verhaal heeft Europa indien de Russen het importverbod hard maken? Hebt u overleg gehad met het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV)?

Welke werkafspraken werden gemaakt en welke initiatieven zullen worden genomen? Wat is de stand van zaken op het vlak van de EU? Welke initiatieven worden daar genomen om de Russen op andere gedachten te brengen? Wat is de geschatte rechtstreekse en onrechtstreekse economische schade voor onze aardappeltelers als een importverbod voor consumptieaardappelen wordt afgekondigd?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het dreigend verbod van invoer van aardappelen is niet nieuw: zowel Nederland als België, maar ook Egypte heeft in het verleden reeds problemen ervaren, en wellicht ook andere EU-lidstaten, maar dit is niet publiek bekend geworden. De reden die door Rusland wordt ingeroepen, is een fyto-sanitaire eis, met name de vaststelling van de aanwezigheid van nematoden, dat zijn aaltjes, op de ingevoerde aardappelen. Deze nematoden komen voor in de hele EU, ook al is dit een quarantaineorganisme volgens de EU-richtlijn 2000/29. De specifieke EU-wetgeving met betrekking tot deze schadelijke organismen stelt dat deze moeten worden bestreden, en niet uitgeroeid zoals bacterieziekten als ring- of bruinrot. Deze nematoden komen ook voor in ons land, en dit heeft vooral gevolgen voor de teelt van pootaardappelen, want die kunnen besmettingen verspreiden.

Het is dus mogelijk dat er consumptieaardappelen waarop deze organismen aanwezig waren, ingevoerd werden vanuit EU-lidstaten. In principe is dit geen probleem voor consumptieaardappelen, zolang die niet worden uitgeplant, wat ook niet de bedoeling is van consumptieaardappelen. Alle derde landen, zo ook Rusland, hebben het recht om specifieke fyto-sanitaire invoervereisten op te leggen die desgevallend door het uitvoerend land moeten worden gecontroleerd en gecertificeerd voor de voor export aangeboden loten. In ons land is het FAVV bevoegd voor deze certificatie.

Het probleem dat de sector signaleert, is dat de Russische autoriteiten blijkbaar deze vaststellingen eenzijdig meedelen aan de exporteurs en de voor invoer aangeboden aardappelen voor vernietiging wegbrengen. Ze treden daarbij niet in overleg met de bevoegde overheid van de EU-lidstaten die de aardappelen gecertificeerd hebben, zodat er ook geen controle is of de nematoden al dan niet aanwezig bleken te zijn op de lading.

De aardappelsector heeft zelf een initiatief genomen om alle operatoren over de aanwezigheid en bestrijding van deze nematoden te informeren via de website www.nematoden.be. Dit organisme is niet enkel een bedreiging van de export van verse poot- en consumptieaardappelen, maar zorgt ook voor een lager rendement van de oogst, indien het organisme aanwezig is in een van de aardappelpercelen.

In Vlaanderen heeft de sector heel wat inspanningen geleverd om te garanderen dat de partijen die geëxporteerd worden nematodenvrij zijn. Ondanks deze inspanningen is de uitvoer van consumptieaardappelen vanuit ons land naar Rusland het afgelopen seizoen beperkt gebleven. Mede als gevolg van de oogstproblemen ten gevolge van het moeilijke en natte groeiseizoen konden hoge prijzen worden gerealiseerd op onze binnenlandse markt zelf. Daardoor heeft Rusland zich eerder bevoorradt in andere landen.

De melding van een importstop van consumptieaardappelen door de Russische autoriteiten is de facto een uitbreiding van het aangekondigde invoerverbod van pootaardappelen uit de EU in Rusland, die oorspronkelijk gepland was vanaf 1 april 2013.

Ons land heeft geen bilaterale overeenkomst met Rusland met betrekking tot de uitvoer van pootaardappelen. Deze regeling zou dus vooral exporteurs uit Duitsland en Nederland treffen. Het is opvallend dat de Russen nu uitpakken met deze maatregelen ten opzichte van de invoer vanuit de EU. In het verleden richtten ze immers hun pijlen enkel naar individuele lidstaten. Wellicht is dit het gevolg van de samenwerking van de EU-lidstaten om in gezamenlijke slagorde met de Russen te onderhandelen.

Recent hebben de bevoegde Russische diensten meegedeeld dat het invoerverbod ingaat vanaf 1 juni 2013, en dat naast pootaardappelen het invoerverbod ook zal gelden voor plantaardig materiaal voor aanplant, potplanten met aarde en aardappelen voor consumptie.

De EU heeft geen enkel verhaal tegen deze Russische maatregel. Het betreft immers een fyto-sanitaire eis, voor zover die op een correcte manier wordt toegepast voor alle landen in gelijkaardige omstandigheden. De EU heeft trouwens soortgelijke eisen ten opzichte van de invoer van aardappelen, pootaardappelen en andere plantaardige gewassen uit andere derde landen. Vandaag kan de invoer van pootaardappelen in de EU enkel voor producten afkomstig uit Zwitserland en een tweetal staten uit Canada.

Het FAVV doet geregeld een beroep op de expertise van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) inzake de nematodenproblematiek. Het ILVO is immers een autoriteit op dat vlak. Voor de rest is deze aangelegenheid een uitsluitend federale bevoegdheid.

De EU tracht met de Russische overheid op dit vlak in overleg te treden. Dat is nieuw in vergelijking met vroeger toen de lidstaten elk afzonderlijk met Rusland in overleg traden. Er wordt van uitgegaan dat de Russische overheid vooral de eigen productie wil aanmoedigen en de import zoveel mogelijk wil afremmen. Dat is volgens mij de grond van de zaak. Toch

heeft Rusland nood aan pootaardappelen uit de EU – dat is wellicht de reden van het uitstel van het invoerverbod van 1 april naar 1 juni – om de eigen aardappelproductie op te drijven.

Het is onmogelijk om de schade voor de telers of de hele keten te berekenen omdat de factoren hiervoor jaarlijks grondig kunnen verschillen. Maar het is evident dat het wegvallen van een exportmarkt de beweging op de vrije aardappelmarkt zal beperken, waardoor minder kopers op de markt actief zullen zijn. Het is evident dat dit ook de prijsvorming voor de kopers en verkopers zal beïnvloeden. Intussen is ons land wel geëvolueerd tot de grootste exporteur van verwerkte aardappelproducten ter wereld, dat is indrukwekkend, en de fytosanitaire eisen zijn daarvoor geen belemmering meer.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik dank u voor uw antwoord, minister-president. De export van aardappelen naar Rusland vormt een economisch probleem voor ons en voor Europa. Ik hoop dat Europa zijn tanden toont aan Rusland. Ik bedoel: misschien zijn er onderhandelingen mogelijk. Als zij de invoer van aardappelen tegenhouden, kunnen wij de invoer van Russische producten naar Europa verbieden. Ik moet u op dat vlak geen lessen leren.

We mogen ons niet laten doen door Rusland. Ze houden de import van een bepaald product gewoon tegen. Wij hebben vooral de bedoeling om een meerwaarde te bieden aan alle producten die Europa produceert, ook samen met Rusland. Die meerwaarde kan alleen maar worden gecreëerd als de export vrij verloopt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het illegaal couperen van trekpaarden - 773 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Minister-president, oorspronkelijk waren we met drie vraagstellers, nu ben ik nog de enige.

‘Fokkers negeren verbod om paarden te couperen’ was op 8 januari een grote krantenkop in het Belang van Limburg. Tijdens een Internationale Veulenprijskamp van het Belgische trekpaard in Sint-Truiden bleek dat fokkers van het Belgische trekpaard het verbod om jonge veulens te blokstaarten massaal naast zich neerleggen. Op één na – 54 van de 55 – waren de staarten van alle veulens geblokstaart. Nochtans verbiedt de Dierenwelzijnswet van 2001 het blokstaarten bij veulens van trekpaarden.

Officieel hanteren zij deze praktijk om medische redenen. De fokkers verschuilen zich allemaal achter een diergeneeskundig attest voor het knotten van de staart. In werkelijkheid gebeurt het couperen van de staart enkel en alleen om esthetische redenen. Het is mooier en ze scoren beter op prijskampen.

In het interview geven verschillende betrokkenen dat toe. Zij trekken bovendien de noodzaak van de wet in twijfel. Volgens hen zijn er evenveel argumenten om het couperen toe te laten als om het te verbieden. Zij pleiten er dan ook voor om de wet te wijzigen en het verbod op te heffen. Onder hen vinden we de voorzitter van de Koninklijke Maatschappij het Belgisch Trekpaard, tevens de manager van het Vlaams Paardenloket. Het lijkt er dus sterk op dat de medische attesten louter dienen om de wet te omzeilen. Noch de inspectie dierenwelzijn, noch de orde van dierenartsen treden tegen deze praktijk op. Het is voor hen blijkbaar moeilijk om aan te tonen dat er geen medische oorzaak is.

Minister-president, ik besef dat dierenwelzijn tot nader order nog steeds een federale bevoegdheid is. Maar er is hier toch een link met het Vlaamse beleid ten aanzien van paarden en paardenfokkerij. U hebt als minister van Landbouw al diverse positieve beleidsinspanningen op dit vlak genomen. Ik denk in eerste instantie aan het Paardenloket, maar daarnaast wordt de kweek van het Belgische trekpaard door Vlaanderen financieel gesteund, via subsidies aan het stamboek en door een premie per gekweekt veulen.

Minister-president, de geschetste gangbare praktijk staat in schril contrast met deze positieve inspanningen die u al geleverd hebt. Meer nog, ze dreigen overschaduwd te worden door deze systematische schending van de wet op het dierenwelzijn en de tolerantie die men daarbij aan de dag legt.

Minister-president, bent u op de hoogte van deze problematiek? Wat is uw standpunt ter zake? Hebt u hierover al overleg gepleegd met de federale overheid? Zo ja, met welk resultaat? Zo neen, acht u het wenselijk om dit in de toekomst wel te doen? Is dierenwelzijn een criterium waarmee rekening gehouden wordt bij het verstrekken van Vlaamse financiële steun aan de paardensector? Zo ja, in welke mate? Zo neen, waarom niet?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Ik zal even het woord nemen in plaats van de heer Sanctorum, die nog in de commissie Brussel zit.

Wat ons het meeste bedroeft, is dat die fokkers een wet die al meer dan tien jaar in werking is, ongegeneerd overtreden. Meer nog, mensen met verantwoordelijkheid in de sector, zoals de vertegenwoordiger van het Paardenloket, stellen de wet in vraag. Stel u voor dat de voorzitter van Touring zegt: vanaf morgen rijden we door het rode licht. Dat is hetzelfde. Een verantwoordelijke uit de sector zegt: we respecteren de wet niet en leggen ze naast ons neer. Dat kan toch niet, zeker niet omdat het Paardenloket een initiatief is van de minister-president. Ik vind dat u moet optreden, minister-president.

Bent u bereid om het verstrekken van subsidies afhankelijk te maken van het naleven van de wet? Als paarden toch nog gecoupeerd zouden worden, gaat u de subsidies dan stopzetten? Dat is de enige manier om die sector tot de orde te roepen.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister-president, ik wil me graag aansluiten bij de vragen van de collega's. Ik vind het nogal frappant dat men zo openlijk durft uit te komen voor het overtreden van een wet, zeker als dat wordt gedaan door iemand die een zekere verantwoordelijkheid heeft binnen de sector. Het gaat om mensen die ook subsidies krijgen van een overheid. Van hen mag toch worden verwacht dat ze zich aan de wet houden, dat lijkt me niet meer dan normaal.

Ik zou graag uw mening horen, minister-president, over de manier waarop dit naar buiten is gekomen, de manier van communiceren over het openlijk overtreden van de wet. Men is er bovendien trots op. Ik vind dit absoluut niet kunnen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb twee voorafgaande opmerkingen, op één ervan kom ik later nog terug.

Het is spijtig genoeg bar winterweer en mijn grote zorg gaat uit naar paarden die verwaarloosd worden en die spijtig genoeg ook omkomen van honger. Ik hoop dat alle parlementsleden er samen met mij hard voor ijveren om oplossingen te vinden en dat ze daar ook bij iedereen voor pleiten. Spijtig genoeg is het probleem nog groter geworden, zeker nu met de verlenging van de winter en met de sneeuw.

Er wordt verwezen naar bepaalde personen, de heer Peeters verwees naar een vertegenwoordiger van het Vlaams Paardenloket. We hebben natuurlijk aan de betrokkenen

laten weten dat dergelijke uitspraken, die in eerste instantie trouwens niet publiek bedoeld waren – u kent uitspraken die ‘off the record’ worden gedaan, maar toch ‘on the record’ geraken – niet kunnen, dat wij ervan uitgaan dat de wetgeving niet enkel wordt toegepast, maar ook wordt bepleit en dat die zeker niet publiekelijk wordt afgefallen. Laat daar geen misverstand over bestaan.

Natuurlijk, wanneer de wetgeving niet wordt gevolgd, is het misschien ook aan de wetgever om eens te bekijken wat de elementen ervan zijn. Het is wellicht goed om eens alle facetten van de wet te bekijken. Maar, zolang de wetgeving er is, moet die gevolgd worden en door iedereen gerespecteerd worden.

Mevrouw Robeyns, ik wil een en ander even duiden. Het KB van 17 mei 2001 bevat een lijst met toegestane ingrepen bij gewervelde dieren met het oog op het nutsgebruik van de dieren. Ingerepen die niet worden vermeld, zoals blokstaarten bij paarden, zijn niet toegelaten, tenzij er een diergeneeskundige noodzaak voor is of het zou worden opgelegd wegens dierziektebestrijding. U hebt dit ook in uw vraag opgenomen.

Met andere woorden, het blokstaarten van paarden is in België momenteel uitsluitend toegelaten wegens een diergeneeskundige noodzaak. Het blokstaarten van paarden werd destijds verboden op basis van de aanname dat het dierenwelzijn erdoor geschaad zou kunnen worden en er, naast zuiver esthetische redenen, geen duidelijke noodzaak voor werd gezien. Dit standpunt is daarna nog herbevestigd door een rapport van de Raad voor Dierenwelzijn van 2006 en door de geldende wetgeving en de toegepaste praktijken in andere landen.

Toch stelt men vast dat het blokstaarten bij trekpaarden nog frequent wordt toegepast, maar dan wegens een diergeneeskundige noodzaak. Ik heb vernomen dat de Dienst Inspectie Dierenwelzijn naar aanleiding van het krantenartikel waar u naar verwijst, een onderzoek heeft geopend en dat de bevoegde federale minister mij hierover een brief zal bezorgen. Ik heb die brief dus nog niet gekregen.

Elk in Vlaanderen geboren Belgische trekpaardveulen dat wordt ingeschreven in het rasstamboek, komt in aanmerking voor de Vlaamse veulenpremie, dat klopt. Voldoen aan de dierenwelzijnswetgeving is niet expliciet als voorwaarde opgenomen in het Vlaams subsidiebesluit omdat het een federaal geregeld materie is. Het toezicht op het naleven van de dierenwelzijnswetgeving, in het bijzonder om vast te stellen of een ingreep gebeurde wegens een diergeneeskundige noodzaak, is een federale materie die een specifieke diergeneeskundige expertise vereist. Ik kan niet bij alle subsidies alle federale wetten opsommen die moeten worden nageleefd. Ze moeten trouwens per definitie worden nageleefd. Bovendien kan ik ook niet controleren. Ik kan niet controleren of de afwijking voor diergeneeskundige redenen gebeurd is, dat moeten de federale instanties doen. Iedereen moet doen wat hij moet doen. Zolang de federale overheid hiervoor bevoegd is, moet zij hiervoor instaan. Wij proberen met de veulenpremie andere objectieven te bereiken.

In het kader van de huidige regelgeving zijn de met diergeneeskundig attest geblokstaarte veulens echter conform de wet, daar is niets verkeerd mee. Het lijkt dan ook zinvol om de brief van de minister bevoegd voor het dierenwelzijn en de resultaten van het onderzoek door de Dienst Inspectie Dierenwelzijn af te wachten. Ik wil hier trouwens nog eens benadrukken dat dierenwelzijn mij heel na aan het hart ligt. U weet dat ik hoop dat deze bevoegdheid bij Landbouw wordt gevoegd, maar dat is een andere discussie, die we trouwens al een paar keer gevoerd hebben, dat is nu niet aan de orde.

Ik benadruk dat mijn bevoegdheid het wel mogelijk maakt om iets te doen aan paardenverwaarlozing. Dierenwelzijn, en dus ook paardenverwaarlozing, valt nog altijd onder de federale bevoegdheden. Ik onderstreep dat ik schrijvende verhalen verneem over paardenverwaarlozing. We zitten toch met een element waardoor de FOD Volksgezondheid vaak met de handen in het haar zit en geen adequate oplossing kan bieden. Ik hoop dat minister Onkelinx alsook de dierenrechtenorganisaties hier minstens evenveel aandacht aan

besteden. Deze vorm van dierenleed is wat mij betreft nog veel ernstiger en gaat nog veel verder, want de paarden sterven een hongerdood. Dat vind ik volstrekt onaanvaardbaar. Ik heb bijvoorbeeld aan GAIA (Global Action in the Interest of Animals) gevraagd of zij in navolging van haar zusterorganisatie in Wallonië ook zelf initiatieven kan ondernemen om op het terrein iets te doen voor de opvang van verwaarloosde en in beslag genomen paarden. Men kan dat aanklagen, maar men kan ook iets doen.

Wij hebben die stichting in het leven geroepen en die een aantal middelen toegekend. Privé- instanties hebben dat ook gedaan. Ik moet echter eerlijk zeggen dat ik nog altijd geen antwoord heb gekregen. Ik wil mijn federale collega nogmaals oproepen om de nodige middelen en mankracht in te zetten voor de aanpak van die paardenverwaarlozing. Ik vind dit persoonlijk een groot probleem.

Overwegende dat de welzijnswetgeving voorziet in een wettelijke uitzondering om dierengeneeskundige redenen, zou het niet hebben van een blokstaart moeten worden beschouwd als een kwaliteitsmerk om het te kunnen opnemen als voorwaarde voor de premie. Voor we daartoe stappen ondernemen, zou voldoende moeten worden aangetoond dat de diergeneeskundige noodzaak om te blokstaarten zich heel zelden voordoet zodat voor zo goed als alle in aanmerking komende veulens aan de bijkomende voorwaarden kan worden voldaan. Het lopende onderzoek door de Dienst Inspectie Dierenwelzijn, waar ik naar heb verwezen, zal hier meer duidelijkheid over brengen.

Ik herhaal dat ik ervan uitga dat het Vlaams Paardenloket, dat wordt gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, de Vlaamse en federale wetgeving correct communiceert, ook aan de paardenhouders en aan iedereen die daarnaar vraagt.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel uw bezorgdheid. U hebt al verschillende positieve inspanningen geleverd voor de paardensector, onder andere voor de Stichting Paard in Nood. Daarom is het ook zo betreuenswaardig dat iemand die een belangrijke functie in die organisatie vervult, zulke uitspraken heeft gedaan. In die zin vind ik het positief dat u stelt dat de wetten moeten worden gerespecteerd en dat u dat aan de betrokkenen zult laten weten.

Ik begrijp dat de Dienst Inspectie Dierenwelzijn in eerste instantie een onderzoek moet doen om na te gaan of die medische noodzaak gebruikt of misbruikt wordt als drogreden voor het couperen van die staarten. Het zou goed zijn indien u daarover toch overleg zou kunnen plegen met uw federale collega en indien in die Vlaamse premie die voorwaarde zou kunnen worden onderzocht. Ik zal dit onderwerp blijven opvolgen en de vraag te rechter tijd opnieuw stellen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord en uw zorg. Ik ben blij dat u zegt dat de wet primeert en moet worden gerespecteerd. Wanneer u echter zegt dat dit een federale materie is en dat dit niet is opgenomen in het Vlaams subsidiebesluit, dan kan ik u niet volgen. Wanneer een overheid een subsidie toekent, dan is dat een aanmoediging om zaken te doen waarvan het beleid graag heeft dat die worden gedaan. Dat is dus een voortzetting van het gevoerde beleid. Wanneer er een Vlaams subsidiereglement is, neem ik dan ook aan dat dit impliceert dat men aan alle voorwaarden voldoet, inclusief het niet-blokstaarten.

Als we zien dat 54 van de 57 ingeschreven paarden toch geblokstaart zijn met een attest, dan moeten we ons vragen durven te stellen over dat attest. Dat is ook waarom zoveel postbodes ziek zijn en anderen niet. Zij hebben allemaal een doktersbriefje. Of dat correct is, is een andere zaak. Ik hoop dat dit grondig wordt gerespecteerd.

U zegt ook dat u het dierenwelzijn nog altijd naar Landbouw wilt overschakelen. Wij zien dat echter niet zitten. Uit de voorbeelden die we hier soms voorleggen en bespreken, zoals vandaag het blokstaarten, blijkt dat we deze onderwerpen het best bij de sector weghalen en ze iets meer onafhankelijk organiseren dan bij Landbouw. Economische en esthetische aspecten zijn andere zaken dan de evaluatie van het dierenwelzijn.

Als het over paardenverwaarlozing gaat, heb ik de brief gelezen die u daarover hebt gestuurd. Ik ondersteun dat initiatief. Het is de eerste stap naar een oplossing. Ik vraag me wel af hoe we dat sluitend zullen kunnen maken in het kader van de volksgezondheid. Een sportpaard is geen slachtpaard. We hebben het er al over gehad. Welke zekerheid en attestering moeten worden geboden om die paarden alsnog te laten slachten in het kader van de volksgezondheid?

Tot slot zal ik GAIA een mail sturen en vragen dat ze zich actiever toont op dat vlak.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben het absoluut met u eens dat verwaarloosde paarden, zeker nu in het barre winterweer, een prioriteit moeten zijn en dat er meer aandacht voor nodig is. Ook ik wil GAIA daar eens over aanspreken en vragen of ze mee kan zoeken naar een oplossing.

Het is niet omdat er één groot probleem is, dat andere problemen niet moeten worden aangepakt. Het gaat niet op om te zeggen dat, als zoveel mensen zich niet aan de wet houden, men de wet maar eens moet herbekijken. Omdat veel krantenwinkels toch nog sigaretten verkochten aan kinderen, terwijl dat absoluut verboden was, moest de wet toch niet worden aangepast?

De wet is er, er is een onderzoek geweest, en er is bepaald dat het niet mag. Mijn persoonlijke mening is dat het onaanvaardbaar is om om esthetische redenen medische ingrepen te doen. Dat is de basis van de wetgeving.

Blijkbaar zou ook de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen hier zwaar aan tillen en een overleg gehad hebben met de federale overheid, omdat die bewijzen zou vragen van de medische noodzaak van de ingreep.

Het zou goed zijn, minister-president, mocht als voorwaarde voor de toekenning van de premie worden gesteld dat voldaan moet worden aan de wet. Ik neem aan dat u die controles niet zelf kunt gaan uitvoeren, maar als vastgesteld wordt dat er een overtreding is, vind ik dat u de premie niet moet toekennen. Dat lijkt mij een logische gang van zaken. Daarom zou ik willen vragen dat u dat herbekijkt.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, collega's, ik ben een legalist: ik vind dat de wet, in zijn principes en in zijn uitzonderingen, moet worden nageleefd.

Wat betreft de keuze die van bij de geboorte moet worden gemaakt voor sport- en slachtpaarden, denk ik dat de regelgeving zoals ze vandaag bestaat, ongewild bijdraagt tot paardenverwaarlozing. Daar moet over worden nagedacht.

Op het vlak van dierenwelzijn hebben we er in het verleden – ik verwijs naar de huisvesting voor kippen of de groepshuisvesting voor zeugen – veelal voor gepleit om dat op Europees vlak te regelen, zodat overal in Europa dezelfde regeling geldt. Dat maakt het ook meer afdwingbaar, en duidelijker voor iedereen. Zou er ook voor het couperen van paarden niet beter Europese wetgeving zijn? Hoe is bijvoorbeeld de regelgeving voor de Suffolks in Groot-Brittannië, voor de Boulonnais in Noord-Frankrijk, voor de Percherons in Midden-Frankrijk? Het zou interessant zijn mochten we een zicht krijgen op hoe de regelgeving in andere landen is. Mocht er een eengemaakte Europese regelgeving zijn, ook voor het couperen van zware trekpaarden, zou dat eenduidiger zijn voor de landbouwers en de mensen die die dieren houden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Collega's, het is goed te onderstrepen dat hier geen selectieve verontwaardiging aanwezig is en dat degenen die de problematiek van het blokstaarten ter harte nemen, ook de verwaarlozing van paarden ter harte nemen. Ik heb soms de indruk dat dat niet overal zo is, maar ik ben heel blij dat alle aanwezigen dat hebben onderstreept. Verwaarlozing van paarden is immers een nog ernstiger probleem. Die paarden sterven een hongerdood. Ik heb vastgesteld dat bepaalde organisaties daar tot nu toe minder mee begaan zijn dan waar we het vandaag over hebben.

Mijnheer Peeters, u moet eens opletten wat wij, die de bevoegdheid Dierenwelzijn niet hebben, al gedaan hebben, zowel in harde valuta als in initiatieven, ten opzichte van wat het federale niveau, dat de bevoegdheid wel heeft, heeft gedaan. Dan zult u vaststellen dat wij vanuit Landbouw indrukwekkend veel initiatieven hebben genomen, ook al hebben we die bevoegdheid niet. Dat zou zelfs aanleiding kunnen geven tot het usurperen van een bevoegdheid die wij nog niet hebben, maar waar wij toch al geld in stoppen, omdat dierenwelzijn ons zo na aan het hart ligt.

Uw opmerking dat Landbouw, de bevoegde diensten en ikzelf daar niet of onvoldoende mee bezig zouden zijn, en uw conclusie dat de onafhankelijkheid en dergelijke niet aan de orde is, vind ik volledig misplaatst. U hebt geen enkele grond om dat hard te maken. Integendeel, u hebt wel grond om te stellen dat de huidige federale collega wat meer aangemoedigd moet worden om wat initiatieven met enige relevantie en betekenis te nemen. Maar u hebt ook nog mensen in het federale parlement zitten, die dat zeker zullen aankaarten.

Ik ga ervan uit dat geblokstaarte paarden een attest hebben. Bij mijn weten is er geen groot aandeel van geblokstaarte paarden die geen attest hebben. Dat is contra legem, tegenstrijdig met de wet. Maak dus niet de fout, collega's, om ervan uit te gaan dat het grote aantal geblokstaarte trekpaarden geen attest zouden hebben. Dat is niet het geval.

Die wetgeving bestaat al een tijdje. De stelling is dat alle nu geblokstaarte paarden zo'n attest hebben. Maar zijn die attesten terecht afgeleverd? Is de controle daarop efficiënt gebeurd? Ik heb de bevoegdheid niet om die controle uit te voeren. Sommigen gaan er zelfs van uit dat ik die niet in volle onafhankelijkheid zou uitvoeren, maar ik heb die bevoegdheid niet.

U moet niet alles op een hoop gooien. Die subsidies worden gegeven, ervan uitgaand dat iedereen de federale wetgeving respecteert. Ik heb echter geen element om nu op grootschalige wijze te zeggen dat die subsidie onrechtmatig zou zijn gegeven, tenzij die geneeskundige attesten onrechtmatig zouden zijn afgeleverd. Die stelling wordt mogelijk ontwikkeld. Maar je moet altijd opletten als je zo'n stelling ontwikkelt, want dan wijs je de dierenartsen en al wie hiervoor verantwoordelijk is met de vinger. Dat is een andere interessante discussie. Als u die groep viseert, moet u daar heel goed mee opletten. Als de wet wordt nageleefd en dat wordt gecontroleerd, is er geen probleem. Maar als men attesten aflevert en men controleert onvoldoende, mag u niet de fout maken die hier wordt gemaakt door te zeggen dat er heel wat paarden ten onrechte die subsidie hebben gekregen.

Ik vind ook dat de parlementsleden zich wat meer over de sportpaarden zouden moeten buigen. Mevrouw Ceysens en mevrouw Rombouts hebben daar al vragen over gesteld. U verwijst terecht naar de brief die ik heb geschreven. De regeling is toch zeer eigenaardig. In België past men de Europese regelgeving zeer streng toe. Bij de geboorte van een paard moet men uitmaken of het een sportpaard is of een paard dat in aanmerking komt voor de slacht. In een aantal andere landen is dat niet zo streng. Wanneer hier wordt gezegd dat het een sportpaard is, komt het niet meer in aanmerking voor de slacht. Daardoor krijgen we invoer van paarden uit landen waar men niet zo streng is en waar sportpaarden wel tot de slacht worden toegelaten. Als zo'n economische fraude wordt vastgesteld, zeggen de betrokken diensten dat dit op zich geen probleem vormt, want de controles in de slachthuizen zijn zo performant dat het wel wordt ontdekt als de sportpaarden die zijn omgeturnd tot

slachtpaarden met verboden producten zijn behandeld. Het niet mogen slachten van sportpaarden heeft ook verwaarlozing van die paarden tot gevolg. Dat is natuurlijk in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de eigenaar.

Vanwege deze ongewenste effecten heb ik, aangezien het een federale materie is, in alle onafhankelijkheid gevraagd om daar toch eens over na te denken. Hier zeg ik: de wetgeving moet natuurlijk worden nageleefd. Ik verwacht hierover een brief van mevrouw Onkelinx, die daarvoor bevoegd is. De Dienst Inspectie Dierenwelzijn moet onderzoeken of er in groten getale attesten zijn afgeleverd die niet beantwoorden aan een diergeneeskundige noodzaak. Met deze elementen zullen wij verder onderzoeken in welke mate wij een bijsturing moeten doen, zoals mevrouw Robeyns terecht suggereert.

Ten slotte, de GAIA's en andere organisaties van deze wereld zijn zeer goed bezig met een aantal dossiers, bijvoorbeeld de castratie van biggen. Ik vind dat ze zich ook een beetje zouden moeten richten op de problematiek van paardenverwaarlozing. Ik heb begrepen dat GAIA een zeer dynamische organisatie is, die ook over wat middelen beschikt doordat veel mensen er bij hun overlijden geld aan overmaken. GAIA zou daarin effectief het verschil kunnen maken. Ik heb daarover de leider van GAIA al aangesproken. Hij ging erover nadenken. Ook daar is er dus hoop in bange dagen.

De voorzitter: Collega's, volgens het reglement heeft enkel de oorspronkelijke vraagsteller nog de kans om het woord te voeren, maar aangezien de heer Sanctorum nog in een andere commissie zat, stel ik voor dat hij ook nog kort kan repliceren op het antwoord van minister-president Peeters.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, eerst en vooral mijn excuses dat ik wat later ben.

Voorzitter, u vroeg ook hoe het zit met de andere Europese trekpaarden. De 'studbooks' van andere Europese trekpaarden, zoals de Boulonnais en de Tiro Pesante Rapido, hebben spontaan afgezien van het blokstaarten. Daarvoor zijn weinig grote inspanningen moeten gebeuren. Het Vlaamse debat over het blokstaarten, of dat nuttig is of mogelijk moet zijn of niet, vormt in de Europese context veeleer een uitzondering. Dat heb ik vernomen van de specialisten ter zake.

Minister-president, ik twijfel er niet aan dat u begaan bent met het dierenwelzijn van die paarden. U bent openlijk een paardenliefhebber.

Minister-president Kris Peeters: Ik houd ook van honden, katten, noem maar op...

De heer Hermes Sanctorum: Ja, maar u hebt duidelijk een bijzondere appreciatie voor paarden. U zult dus wel begaan zijn met die dieren.

Als je met specialisten spreekt over het medisch attest voor het blokstaarten, zeggen ze dat die medische redenen veeleer uitzonderlijk zijn. Maar als je ziet hoeveel van die attesten worden afgeleverd, is het toch normaal dat wij daar als parlementsleden vragen bij stellen. Dat lijkt me logisch, ook vanuit de bezorgdheid voor het dierenwelzijn. Inderdaad, het is een federale bevoegdheid. De Raad voor Dierenwelzijn heeft daar een heel lang debat over gevoerd en is uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat het blokstaarten moet worden verboden.

Minister-president, als u echt met dierenwelzijn bent begaan – ik twijfel daar niet aan –, moet u de redenering doortrekken. Het gaat niet over een federale bevoegdheid, ook niet over het feit dat minister Onkelinx in het parlement zelf heeft gesuggereerd om de veulenpremie te koppelen aan het niet blokstaarten, het gaat gewoon over dierenwelzijn. Minister-president, u kunt vanuit uw bezorgdheid voor dierenwelzijn perfect aan het lijstje van de zeven voorwaarden voor de veulenpremie, een achtste toevoegen, namelijk dat het dier niet is geblokstaart. Dat kunt u, niemand houdt daarin tegen.

Minister-president Kris Peeters: Dat is een eigenaardige redenering, mijnheer Sanctorum. Wanneer een paard om medische redenen toch wordt geblokstaart, dan zou u geen subsidie meer geven.

De heer Hermes Sanctorum: Het gaat over de premie. De Vlaamse overheid beslist aan wie een premie wordt gegeven. Die medische gevallen zijn uitzonderlijk. Hiermee kunt u een signaal geven dat u het vanuit uw bezorgdheid voor dierenwelzijn onverantwoord vindt dat een medisch attest te gemakkelijk wordt verkregen. U kunt dat doen.

Minister-president Kris Peeters: Maar mijnheer Sanctorum, dat is een eigenaardige redenering.

De heer Hermes Sanctorum: We verschillen duidelijk van mening. Ik wil daar geen uitspraken over doen. Dierenartsen leveren zo'n attest af. Dat is uw stelling.

Minister-president Kris Peeters: Neen, dat is de stelling van de wet.

De heer Hermes Sanctorum: Ik vind dat u de premie wel kunt koppelen aan het verbod op blokstaarten.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sanctorum, dan zegt u – met alle respect, maar dit is een bewijs dat u met dierenwelzijn niet zo begaan bent als ikzelf – dat een veulen, waarvan de dierenarts zegt dat het medisch verantwoord is het te blokstaarten, van mij geen premie zou krijgen. Dat is uw stelling.

De voorzitter: We herhalen wat in het debat al aan bod is gekomen.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, u hebt ongetwijfeld gesproken met specialisten inzake dierenwelzijn. Die medische redenen kunnen bijna nooit worden ingeroepen. Dat is wat zij zeggen en dat zegt ook iets over de manier waarop die attesten worden afgeleverd. Vandaar mijn voorstel.

Ik zeg dit wel degelijk vanuit een bezorgdheid voor dierenwelzijn. Het is een bekommernis die we duidelijk delen. Ik ben minder gespecialiseerd in paarden dan u, minister-president, maar het gaat over het welzijn van het paard en hoe dat het beste kan worden beschermd. Ik denk dat u die premie beter kunt koppelen aan het niet blokstaarten.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sanctorum, het is de tweede keer – met alle respect – dat u de bocht te kort neemt. Nu valt u de dierenartsen aan die zo'n attest afleveren. Dat is het verschil tussen u en ik. Als er een attest is, krijgen ze die premie. Ik ga niet zo ver de premie niet te geven, ook al is er een attest.

U wilt dat ik een subsidie niet geef, ook al is er een attest voor blokstaarten. U twijfelt aan de deskundigheid en beoordeling van een dierenarts, die volgens u, zo'n attest te snel aflevert.

De voorzitter: Deze discussie hebben we zonet gevoerd naar aanleiding van de vragen van de heer Peeters en mevrouw Eerlingen. De minister-president heeft erop geantwoord.

Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Ik ben het niet helemaal eens met wat de collega's zopas zeiden. Ik heb een vraag gesteld uit bezorgdheid voor het dierenwelzijn. Minister-president, ik begrijp uw redenering absoluut dat de wet moet worden gerespecteerd voor de veulenpremie. Door het attest is de wet gerespecteerd. Aangezien dat een bevoegdheid is van de federale minister, moet het onderzoek door de dierenwelzijninspectie eerst gebeuren. Ik ga ervan uit dat u er zult op toezien dat die inspectie zal gebeuren. Als blijkt dat er misbruik gebeurt, wat gesuggereerd wordt in de artikelen en door de experts, moeten we onze premie eventueel kunnen bijsturen. Zo heb ik dat geïnterpreteerd. We zullen dat blijven opvolgen.

De voorzitter: Dat is de juiste conclusie: we zullen dit met de commissie blijven opvolgen.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

■